

iluzionişti

Liliana Trif & Ioan Grigoraş

captivi în oglinzile lumii
între noi timpul îşi scutură bagheta magică
cât să o luăm de la capăt în fiecare viaţă
mă cauţi
te chem
te pierd
mă câştigi

viaţa se recită uneori ca un poem
alteori se tace ca o rană
ne vom vindeca vreodată unul de celălalt
remediul existenţial
care dintre noi îl va descoperi primul

adorm îmbrăcând cămaşa ta
ca pe o iluzie a apropierei
mă trezesc rostindu-ţi numele
zâmbeşti din oglinda mereu curată
a destinului paralel
până când o rază de speranţă
cade perpendicular pe argintul inimii mele
şi te aduce aici
iluzionistule

păşim pe luciul lacului
ca între oglinzi paralele
pentru unii
prea frumos să fie adevărat
pentru alţii
prea fragil să dureze
nimeni nu ştie că existăm dintotdeauna
am gustat fructul interzis
înainte ca şarpele să ne cunoască
avem propriul paradis
fără reguli şi dogme
fără semnul interzis

seara te recit ca pe-un poem
cu accent pe fiecare vocală
viaţa are formele tale
artistic pictate
uneori dulci
alteori amare

dependenți de fiecare culoare
înflorim ca o ninsoare de april
sub bagheta iluzionistului

liliana trif & ioan grigoraș